

[Albrechtsen]

den noget hen i det uvisse, hvor midlerne til gennemførelse af »Danmark for hele folket« i virkeligheden skal komme fra, for der er ikke rigtig peget på noget omfattende fra Socialdemokratiets side, og når vi andre fremsætter skatteforslag, som på én gang giver et betydeligt provenu og samtidig har en væsentlig positiv omfordelingsvirkning, bliver de bare afvist – i øvrigt uden særlig begrundelse.

Jeg vil også spørge hr. Stavvad, om han ikke er enig med mig i, at lejeværdibeskatningen er grundlæggende urimelig. Det er da grundlæggende urimeligt, at man skal beskattes af en indtægt/formue, som man ikke besidder, og som man ikke modtager. Man beskattes af en matematisk beregningsstørrelse; man beskattes ikke af en konkret indtægt eller en konkret formue, som man rent faktisk har mellem hænderne.

Lejeværdibeskatningen er netop en konsekvens af, at man har denne rentefradragsordning. Jeg har forstået det sådan, at lejeværdibeskatningen er et socialdemokratisk forsøg på at lappe på de omfordelmæssigt uheldige virkninger af rentefradragsordningen. Men det betyder jo, at det hele grundlæggende bliver noget kludder.

Hr. Thoft mente ikke, at vi havde taget hensyn til kartoffelkuren. Det element, som denne sag drejer sig om, nemlig renteaftgiften i kartoffelkuren, foreslår vi afskaffet. Derfor har vi lige netop i forslaget taget hensyn til kartoffelkuren.

Hr. Thoft mente heller ikke, at vi havde taget hensyn til den socialdemokratisk-borgerlige skattereform. Det synspunkt forstår jeg ikke. Forslaget er bygget på, at skatteskaalen og den måde, fradragene fratrækkes i indkomsten på, i første omgang er udgangspunktet for reformen. Derfor er vi klar over, at den ikke indbringer det samme, som den ville have gjort f.eks. i 1979, hvor man havde marginaltrækprocenter, som måske var højere, og som man kunne trække fra i med fuld virkning. Det er vi godt klar over. Derfor kan jeg ikke se, at der ikke er taget højde for skattereformen.

Dernæst lige en bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard vedrørende antallet af boliger. Hvis man går ind for en reform som den, der her er foreslået, er det nødvendigt at hæve antallet af boliger til de 30.000 eller til konkrete tal, der er behov for. Hr. Bernhard

Baunsgaard kan så mene, at man ikke skal have denne reform, og at man derfor heller ikke skal have den sikring af byggeriet via den byggekvote, VS foreslår. Men ser man forslaget som helhed, tror jeg, hr. Bernhard Baunsgaard må erkende, at det ville være en nødvendig konsekvens, for at byggeriet ikke skal falde sammen. Men man kan have forskellig vurdering af, om man vil gå ud fra denne helhed.

Hvad angår tidsfristen i forslaget, har skatteministeren og hr. Stavvad da ret i, at det ikke kan nås til 1. april, og vi er naturligvis også helt villige til at vente til f.eks. 15. april. Men jeg kan slet ikke se, at de tekniske problemer, som flere har været inde på, skulle være så fantastisk uoverstigelige, for man har jo netop i forbindelse med den skattereform, som hr. Stavvad selv har været med til at udarbejde, skitseret nogle løsninger på disse problemer, i hvert fald kortlagt, hvad det er for nogle problemer, i et sådant omfang, at det ville være muligt at løse dem. Men under alle omstændigheder er det en søgt undskyldning.

Den allermest søgte undskyldning for ikke at ville gøre noget var den, som især hr. Stavvad, men endog også lidt hr. Thoft var inde på, nemlig den med de yngre generationer i ejerboligerne, som skulle blive så frygtelig hårdt ramt. Der er det åbenbart forbigået alles opmærksomhed, at forslaget bygger nøje på en model netop for den gruppe, der får en længere afviklingsperiode end f.eks. den, der var i SF-forslaget med de 15 år, og som formentlig vil betyde en længere periode end de 15 år, fordi man efter VS-forslaget kan vælge at få sit boligfradrag afviklet på en sådan måde, at man ikke bliver ringere stillet end efter de nuværende regler.

Derfor er den indvending – og den er blevet fremført over for VS-forslaget så langt tilbage som i Preben Wilhjems tid, og den bliver ved med at blive fremført – lige så useriøs den dag i dag, som den var første gang, den blev fremført. Det er mig ufatte ligt, hvordan man kan blive ved med at fremføre den, for der er gang på gang gjort opmærksom på, at det ikke er 10 år, netop når det drejer sig om den gruppe, som har de problemer, og derfor er det problem løst.

Dernæst siger hr. Thoft, at de unge vil blive ramt af et prisfald, hvis de skal flytte og købe en anden bolig. Jamen så får de jo den